

РЕШЕНИЕ

№ 6811

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря В.к.

като разгледа докладваното от д.р. Гражданско дело № 20231110154448 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ЗЗДН.

Образувано е по молба по чл. 8, т. 1 ЗЗДН, подадена от Г. Н. К., ЕГН *****, срещу Е. В. К., ЕГН *****, лице, с което молителят твърди да се намира в родство по съребрена линия от трета степен, с искане за налагане на мерки за защита, при твърдения за извършени спрямо молителя в срока по чл. 10 ЗЗДН актове на домашно насилие, както следва:

- На 05.10.2023 г., около 01,30 часа сутринта, молителят бил събуден от удари по външната врата на дома му, находящ се в гр. н.и., ул. „Лозянски дом“ № 3, които удари били придружени с крясъците на ответника към него: „Отваряй, бе, мръсник, майка ти да еба“. Ответникът се намирал пред постройката, която обитава молителят в общото на двамата дворно пространство, и започнал да чупи вещи, които били подпрени на къщата на молителя - прозорци, врати, хладилник, приготвени от молителя за ремонт на дома му. Хладилникът бил хвърлен от ответника пред входната врата на дома на молителя. Молителят се уплашил за своята и на децата си сигурност и подал сигнал до телефон 112. Отзовалият се на място екип на полицията предупредил устно ответника да се въздържа от всякакви други действия, след което екипът на полицията си тръгнал.
- Същата вечер на 05.10.2023 г., около 03,00 часа, молителят отново бил събуден, като този път събуждането било причинено от звук на чупещо се стъкло, идващ от двора му. Молителят видял, че ответникът се намирал в собствения му двор, както и че е

придружен от непознато за него лице. Ответникът хвърлял тротоарни плочки по оставените в двора на молителя прозорци, също подпрени на стената на дома му и предназначени за предстоящ ремонт. След като ответникът счупил прозорците, той започнал да чупи с тротоарните плочки и всякакви други вещи, които забелязал в двора на молителя - тоалетна чиния, циркуляр и бойлер. Докато хвърлял тротоарните плочки по горепосочените вещи, ответникът заплашвал молителя с думите: „Ще те убия" и „Ще те изнеса от тази къща". Молителят отново позвънил на спешния телефон 112. Отзовалият се полицейски екип съставил протокол за предупреждение по чл. 65 ЗМВР на ответника.

Ответникът по молбата се явява в съдебно заседание, като оспорва същата. Не оспорва да е във връзка на родство по сребрена линия от трета степен с молителя, както и не оспорва, че на 05.10.2023 г. в 01,30 ч. се е намирал в общия двор на страните.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на молбата.

Молбата за защита е подадена от лице, което твърди, че лично е пострадало от акт на домашно насилие, поради което съгласно чл. 8, т. 1 ЗЗДН е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице. Същата е подадена срещу пасивно легитимиран да отговаря по молбата ответник съгласно чл. 3, т. 6 ЗЗДН, доколкото ответникът е във връзка на родство с молителя по сребрена линия от трета степен. Молителят твърди, че ответникът е осъществил спрямо него актове на домашно насилие на 05.10.2023 г., молбата до съда е подадена на 05.10.2023 г., поради което е спазен и преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН. Ето защо съдът намира молбата за допустима.

По основателността на молбата.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗДН „домашно насилие“ е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство” - съгласно това определение актът на домашното насилие представлява специален деликт, поради което и за него следва да са налице характеристиките на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД: виновност и противоправност на деянието на извършителя.

По делото са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване в отношенията между страните обстоятелството, че молителят и ответникът се намират в родство по сребрена линия от трета степен, както и че на 05.10.2023 г. в 01,30 ч., ответникът се е намирал в общия двор на страните. По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, която обаче в случая съставлява негодно доказателствено средство, доколкото от твърденията в молбата за защита е видно, че твърдените актове на домашно насилие са присъствали очевидци – придружаващото ответника лице, както и децата на молителя. По

делото е допусната до разпит непълнолетната дъщеря на молителя, която, видно от заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-психиатрична експертиза /което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено/, е психично здрава и притежава свидетелска годност. Същата обаче не е разпитана, тъй като молителят се е отказал от искането си за събиране на нейните показания. В хода на производството е разпитана свидетелката р.м. К.а, съпруга на ответника, чиито показания не са в подкрепа на молбата за защита, поради което и съдът намира за ненужно да ги обсъжда. Предвид изложеното дотук съдът намира, че по делото не са събрани доказателства, от които може да се направи категоричен извод за обективно извършен акт на домашно насилие от страна на ответника. От постъпилата справка от Дирекция „Национална система 112“, също не може да се направи извод относно фактите и авторството на процесните актове на домашно насилие. Съдът е указал доказателствената тежест на молителя. Същият обаче не е представил или посочил други доказателства за установяване на твърдения акт на насилие. Горното налага като единствено възможен изводът, че твърденията на молителя за осъществяването на процесния акт на домашно насилие е недоказан. Недоказаният факт е неосъществил се, несъществуващ факт, поради което не могат да възникнат и неговите правни последици. В настоящото производство не се установи по категоричен и безспорен начин, ответникът да е извършил твърдения акт на домашно насилие. Когато декларацията не може да се ползва от своята доказателствена стойност, молителят следва да проведе пълно и главно доказване. В настоящото производство, въпреки дадените указания, същият не е провел доказването на твърденията си в степен, която да убеди съда в основателността на молбата.

Предвид изложеното съдът намира, че по делото не се установяват твърдените актове на домашно насилие, поради което молбата по чл. 8, т. 1 ЗЗДН се явява изцяло неоснователна, и като такава съдът следва да я отхвърли и да откаже издаването на заповед за съдебна защита

По разноските.

При този изход на делото ответникът има право на разноски, направата на каквито се установява в размер на 1200 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар /л. 49 от делото/. Молителят следва да бъде осъден да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса за производството в размер на 25,00 лв. на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба с вх. № 276232/05.10.2023 г., депозирана от Г. Н. К., ЕГН *****, за издаване на заповед за защита на молителя срещу Е. В. К., ЕГН *****, по повод твърдени актове на домашно насилие от 05.10.2023 г., като **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА.**

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН Г. Н. К., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25,00 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН Г. Н. К., ЕГН *****, да заплати на Е. В. К., ЕГН *****, сума в размер на 1200,00 лв., представляваща разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок, считано от връчването му на страните /чл.17, ал. 1 ЗЗДН/.

Съдия при Софийски районен съд: _____